Fr. Bola îl duce într-o poziție dificilă pe N. Burgaza, dar tînărul gălățean va reuși totuși să nu fie învins prin tuș

Mariuțan, de la un examen la altul

Intram mai ieri pe poarta Institutului de cultură fizică. Păşeam grăbit, preocupat de unele probleme ce mă absorbeau. Deodată, la periferia privirilor concentrate aurea, mi s-a instalat o imagine ce stăruia, atrăgîndu-mă. Aproape fără voie, atenția mi-a fost captată de un grup de tineri studenți la cursurile de zi și fără frecvență, ce discutau aprins. Dar nu numai discuția m-ar fi interesat, deoarece în aceste zile ale sesiunii de examene la „fără frecvență", orice fel de agitație nu surprinde, ci faptul că în mijlocul lor, asaltat de ceilalți, căuta să facă față o statură atletică impozantă, cu vioiciunea caracteristică sportivilor plini de vigoare dar care avea părul aproape nins. Simpaticul nostru „greu" era încolțit din toate părțile, de data aceasta nu în ringul în care de-atîtea ori l-am admirat, ci într-o discuție colegială, la fel de aprinsă.

— *...și pe mine m-au interesat la culme* — tocmai continuă unul vorba. *Dacă aș fi stat mai bine cu banii, m-aș fi repezit urgent pînă la Constanța.*

— *Tu, că ești constănțean, sau Vasile, că-i de meserie* — replică unul. *Dar ce ziceți că și eu am vrut, eu, care n-am asemenea legături. Am dorit teribil să văd cum își apără centura Pițu.*

— *Dar ce zici de Olteanu?* — sare altul. *I-a smuls-o lui Chivăr. Și cred că o va ține bine, n-o mai dă nimănui.*

M-am lămurit imediat, mai ales că unul avea în mînă un „Sportul", în care erau publicate rezultatele reuniunii de la Constanța. Vorbeau de centurile „Sportul".

— *Vasilică, dar tu ce faci? De ce nu ataci centura?*

Întrebarea, cam brutală, nici nu l-a clintit pe greul nostru. Doar un zîmbet misterios i-a înflorit în colțul gurii.

— *Tu ai fi putut, dacă ai fi avut atîtea examene ca mine? Drept să-ți spun, mie mi-a fost greu. Dar acum...*

Ceilalți s-au uitat unii la alții cu sentimente contradictorii. Ce-a vrut să spună Vasilică? O promisiune, o scuză? Dar, orice-ar fi vrut să spună, un lucru era clar. Că și lui, ca boxer, și lor, ca iubitori ai acestui sport, genul acesta de întrecere le-a trezit interesul. Faptul că spectatorii pur și simplu au invadat cocheta sală a sporturilor din Constanța, că boxerii se pregătesc intens, unii să poată asalta trofeul pus în joc, iar fericiții posesori să-l poată apăra, că alți pasionați din diferite părți de-abia așteaptă noi provocări și deci noi spectacole pugilistice, demonstrează marele interes stîrnit de trofeul perpetuu.

Cunoscîndu-și dinainte adversarul, calitățile și maniera lui de luptă, stadiul și chiar forma lui sportivă, boxerul are posibilitatea să se pregătească concret, să învețe și să-și pună la punct anumite procedee tactice și tehnice, îmbogățindu-și cunoștințele și perfecționîndu-se rațional. Ei vor căuta, la antrenament, parteneri care să semene cu viitorul lor adversar, vor folosi repetat tactica și procedeele tehnice respective, căutînd să le șlefuiască continuu și în cel mai înalt grad. În acest fel, lupta viitoare nu va mai fi dusă la întîmplare, ci în urma unui studiu și a unei pregătiri raționale. Va mai rămîne de văzut cine a găsit calea cea mai bună, deci priceperea și iscusința, cine s-a pregătit cel mai bine. În fond, acestea sînt adevăratele elemente ale unei întreceri sportive din ring.

Eustațiu MARGARIT

Sportul dîmbovițean...

„Pînă la noua împărțire administrativ-teritorială a țării, vechiul raion Tîrgoviște a fost oarecum neglijat în ceea ce privește crearea unei baze materiale capabile să propulseze dezvoltarea activității sportive de masă și de performanță". Sînt cuvinte rostite, într-o formulare apropiată, de toți cei cu care ne-am întîlnit și ne-am interesat asupra trecutului și viitorului sportului dîmbovițean. Chiar și municipiul Tîrgoviște a pătimit evident la acest capitol, fapt care a făcut ca numărul ramurilor sportive practicate de tineri de aici să se împuțineze. Aceasta, în primul rînd, pentru că unele baze sportive ale orașului, dezafectate din diverse motive, nu și-au mai găsit înlocuitoare. Așa s-a ajuns ca în momentul de față să nu existe decît un singur teren de fotbal acceptabil (Metalul), unul de volei și... cam atît. Inexplicabil, unele încăperi de sub tribuna stadionului Metalul au fost și sînt și în prezent închiriate unor persoane, în timp ce asociația Metalul nu poate organiza competițiile de tenis de masă propuse, întrecerile de șah se desfășoară cu chiu cu vai, prin diverse birouri, iar secția de radio-amatorism nu are sediu. Cabinetul medical al stadionului a dispărut (!), întrucît unul din locatari a hotărît să-și... extindă spațiul. Lipsa unei săli de sport face ca formația feminină de volei Sănătatea Tîrgoviște să-și dispute meciurile numai în deplasare (Ploiești, Găiești), inexistența unui teren de fotbal pentru antrenament obligă pe jucătorii de la Metalul să se pregătească, atunci cînd vremea este nefavorabilă, pe un cîmp din apropierea unei comune ș.a.m.d.

Situația nu e mai roză nici în celelalte orașe ale județului.

Rezultatele obținute de sportivii dîmbovițeni în competițiile de amploare au fost decisiv influențate de această lipsă a bazelor sportive. De fapt, în afară de fotbal, care a dat cîțiva jucători buni echipelor din divizia A (Dinu, N. Ionescu, Bărbulescu), celelalte sporturi au rămas într-un apăsător anonimat. Un anonimat din care acum se fac încercări să se iasă. Pentru obținerea unor rezultate mai bune, organele sportive locale, cu sprijinul substanțial al sindicatului, au pornit la acțiune: dotarea asociațiilor cu echipament și materiale sportive; amenajarea de baze simple pe lîngă întreprinderi și instituții, în scopul dezvoltării bazei de masă a sportului; înființarea unor centre de copii; impulsionarea unor discipline cu tradiție (box, lupte); amenajarea de săli. Astfel, de curînd, a fost dată în folosire o spațioasă sală de lupte și box în care se vor pregăti peste o sută de luptători și alți numeroși boxeri, în majoritate din uzina de utilaj petrolier, începe să se contureze un nou teren de fotbal pe „Metalul", lăturî de cei vechi, camerele de sub tribuna stadionului vor fi eliberate și redate sportului (șahului și radioamatorismului). Se speră ca, în sfîrșit, să se realizeze și în acest oraș o sală pentru jocuri sportive (ar fi mai mult decît necesară). De asemenea, întreprinderea petroliera din Tîrgoviște — care a dezafectat un complex sportiv lîngă gară — va construi un altul (după cît timp? H.C.M. prevede ca o bază sportivă să fie desființată numai după ce a fost construită și dată în folosire alta cel puțin asemănătoare).

Intențiile de a face să înflorească sportul dîmbovițean sînt exprimate și de numeroasele competiții ce se vor organiza în întreprinderile, școlile și C.A.P.-urile din comunele județului. Dar mai întîi se preconizează o vastă acțiune (inițiată de U.T.C.) pentru amenajarea de terenuri, acolo unde nu există, și de revizuire a celor degradate. Pentru a stimula tineretul în această acțiune, se va institui un concurs intitulat „Cea mai frumoasă bază sportivă". Apoi vor urma numeroase competiții destinate tuturor categoriilor de oameni ai muncii de la sate, la 5—10 discipline (din care nu vor lipsi sporturile de bază — atletismul și gimnastica), cum ar fi: „Cupa tineretului de la sate", „Cupa 2 Mai", „Cupa mecanizatorului", „Trofeul de toamnă", „Cupa atletului dîmbovițean" și diverse întreceri rezervate elevilor.

Măsurile menite să ducă la întărirea bazei materiale, precum și cele legate de reînvierea unor tradiții locale vor contribui, fără dubiu, la scoaterea din umbră a sportului dîmbovițean.

Aurelian BREBEANU

Încă două secunde!

V. Costa (68,5 sec. la 100 m bras), la capătul cursei care-l va instala pe locul IV în ierarhia celor mai buni performeri mondiali ai anului

Cum v-am putea oare descrie figurile de-a dreptul înmărmurite ale tuturor celor care au cronometrat cursa de 100 m a lui *Costa*, și apoi explozia de bucurie care a urmat? Timpul aproape incredibil realizat de admirabilul nostru înotător (cele trei cronometre oficiale au marcat *68,4 — 68,5 — 68,6*) ne-a oferit tuturor o mare satisfacție, poate cea mai mare din istoria acestui sport. Pentru că aceste *68,5* secunde ale elevului prof. *Peter Lovaș* înseamnă mult mai mult decît poate veți bănui.

De-a lungul anilor, țara noastră s-a mai putut mîndri cu cîțiva performeri (îi putem număra pe degete) de renume mondial. *Alexandru Popescu, Adrian Oanță, Cristina Balaban...* Cifra lui *Costa*, acest model de modestie și conștiinciozitate, armonic îmbinate cu o serie de alte calități ale sportivului ideal, care ani în șir nu a avut la dispoziție decît condiții vitrege de antrenament, strălucește însă cel mai puternic.

Aflat în permanentă concentrare, sporită de pasionanta sa întrecere cu fostul recordman al țării *A. Șoptereanu* (minunata lor dispută sportivă explică în cea mai mare măsură și excelentele lor performanțe), studentul Institutului politehnic din Timișoara a pornit în acest an la un atac decisiv, astfel că la această oră, în afara satisfacției de a se vedea recordman absolut al țării, *Costa* se poate mîndri și cu o cifră de calibru deosebit. Timpul realizat în cursa de 100 m se află doar la două secunde de recordul mondial al probei! Mai plastic exprimat, se poate spune că între *Silvio Fiolo* (care a înotat în apă de mare) și brasistul nostru, diferența este de cel mult 3—4 mișcări de brațe!... Iată deci cum un vis care abia se profila, găsind mai mult zîmbete decît încurajări, începe să prindă viață.

Cele *68,5* secunde ale timișoreanului au dat o lovitură de grație specialiștilor care se agață (în lipsă de altceva) de așa-zisul avantaj al bazinelor scurte (25 m). *Costa* a demonstrat (în mai puțin de 10 zile — așadar fără o acomodare deosebită) cum se poate înota *68,9* în bazin de 25 m și *68,5* în bazin de 50 m! Și a mai arătat celor care se mai îndoiau de acest lucru că și în țara noastră există talente excepționale, care dacă ar fi mai mult încurajate ar putea urca cu mare repeziciune treptele înaltei măiestrii. Dovada de necontestat o va oferi probabil tot *Costa*, în momentul cînd startul său (sincronizarea mișcărilor sub apă nu este încă la înălțime) va deveni perfect...

Ad. VASILIU

DUPĂ FINALELE LA LUPTE LIBERE

ÎNGRIJORARE PENTRU OLIMPIADĂ!

Întrecerile finale ale celei de a XV-a ediții a naționalelor individuale de lupte libere (seniori) au marcat un progres față de competiția de anul trecut. Sportivii s-au prezentat cu un bagaj de cunoștințe tehnice ameliorate și le-au etalat din abundență pe patrulaterele de concurs. Imbucurător este faptul că deciziile de descalificare pentru pasivitate au fost, din punct de vedere numeric, neînsemnate. Și nu datorită îngăduințelor de arbitraj. Pe parcursul meciurilor, luptătorii au fost combativi de la primul pînă la ultimul minut. Firește, aceasta presupune și o pregătire fizică corespunzătoare.

În zilele în care se desfășurau în sala Progresul din Capitală întrecerile finale, antrenorul IACOB LOVAS (C.S.M. Reșița) împlinea 45 de ani dedicați sportului luptelor. Un alt antrenor, ION MUREȘAN (Steagul roșu Brașov), încheia 15 ani neîntrerupți la secția de lupte brașoveană. Într-un cadru emoționant cei doi antrenori au fost sărbătoriți, primind buchete de flori și felicitări.

Se impune a sublinia îndeosebi reușita clubului Steaua (antrenori V. Popovici și Gh. Șuteu): 4 din cele 8 titluri.

Recentele finale ne-au dat prilejul să remarcăm și o serie de tineri talentați ca Fl. Moț (Jiul Petrila), V. Albu (Rapid Buc.), Gh. Ciuntu și N. Burgaza (C.S.O. Galați), G. Nicola (Steaua), V. Boltaș (Steagul roșu Brașov) ș.a.

Avem, totuși, suficiente motive să privim cu îngrijorare întrecerile internaționale din acest an și, îndeosebi, Jocurile Olimpice. La cea mai mare competiție internă, componenții lotului republican (excepție Fr. Bola — Mureșul Tg. Mureș și P. Poalelungi — C.S.O. Galați) nu s-au detașat net de ceilalți concurenți, așa cum se întîmplă cu luptătorii din lotul de greco-romane. Mai mult, unii dintre ei au fost eliminați în primele tururi (și nu de concurenți cu veleități), iar alții n-au reușit să ocupe nici măcar un loc fruntaș. *Gh. Stan* (Unio Satu Mare), campionul de anul trecut la cat. 57 kg, a fost eliminat încă din turul 3. S-ar putea susține că în acest tur au mai părăsit întrecerile 49 de sportivi, dar Gh. Stan nu se poate simți onorat într-un astfel de pluton! *I. Chirilă* (Steaua), prezent la campionatele mondiale disputate în 1967 (în India), a fost învins prin tuș chiar în primul tur (și nu de către cel care avea să devină campionul categoriei), iar în turul trei nu s-a mai prezentat! *Șt. Stingu* (Steaua) n-a fost capabil să învingă decît la puncte un adversar mai ușor cu peste 10 kg! El a îmbrăcat tricoul de campion la cat. grea în împrejurări facilitate îndeosebi de ceilalți concurenți, lipsiți de experiență sau mult mai ușori. Astăzi va pleca împreună cu alți luptători români la un turneu internațional în Bulgaria. Acolo însă — unde va întîlni nu numai sportivi de același calibru, ci și mult mai bine pregătiți — ce va face? *P. Coman*, titular de cîțiva ani la cat. 63 kg, nu s-a sfiit să aranjeze, în văzul tuturor, un meci egal cu colegul său de club Al. Geantă (Steaua) și pe deasupra nici n-a reușit în ultimul meci să cîștige prin tuș, singura posibilitate de a-și adjudeca titlul. Precizăm că la aceste meciuri au asistat și mulți dintre membrii biroului F.R.L. Au văzut, au constatat și în continuare totul a decurs ca și cum nu s-ar fi întîmplat nimic!

Pînă la Olimpiadă prea multe nu se pot schimba. Sperăm însă că antrenorul lotului — Ion Crișnic — va valorifica răstimpul acordînd creditul selecționării numai celor merituoși. Niște remanieri oricum se impun.

În încheiere, o nedumerire. G. Deac (CSM Cluj), A. Naghi (Unio Satu Mare), T. Balaș (Steagul roșu Brașov), P. Goliciu (Orșova) și L. Kis (Crișul Oradea), după cîteva meciuri, nu s-au mai prezentat pe saltea. Atunci cînd se anunța la stația de amplificare neprezentarea acestor „sportivi", am căutat unele explicații. Și le-am găsit. De pildă, A. Naghi trebuia să se întîlnească în turul 3 cu A. Balog (de la același club sătmărean), care concura cu mari șanse la locul I. Concetățeanul l-a ajutat pe dată, oferindu-i o victorie pe tavă și fără emoții. T. Balaș, după turul 4, urma să se întîlnească cu un alt brașovean, Șt. Tampa, care și el, la fel ca Balog, avea nevoie de o victorie la tuș sau eventual chiar de o neprezentare. T. Balaș nu putea să rămînă indiferent cînd era vorba de un coleg... Și așa mai departe, toți cei menționați mai sus au înlesnit fraudulos și fără jenă drumul spre locuri fruntașe altor sportivi. Ceea ce nu înțelegem însă este faptul că cheltuielile deplasării le-au suportat asociațiile și cluburile lor. Corect ar fi ca acești turiști să-și plătească plimbarea, iar F.R.L. să caute prin regulament capitolul despre comportarea sportivilor în concurs și să împartă apoi fiecăruia sancțiunile de rigoare.

Costin CHIRIAC

ECHIPELE ROMÂNIEI SUSȚIN 5 MECIURI

(Urmare din pag. 1)

cele mai justificate pretenții pe Rudnova. Asta nu înseamnă că actuala campioană, Maria Alexandru, nu are și ea șanse bune pentru reeditarea performanței sale. La echipe, grupa din care probabil vor face parte formațiile feminine ale URSS, României, Cehoslovaciei și R.D. Germane va da pe campioana continentală. Răsturnări sînt de prevăzut și în ierarhia băieților, unde lista pretendenților este impresionantă".

Pe *programul* zilei de miercuri, care inaugurează C.E. cu *meciurile pe echipe* (ce vor lua sfîrșit sîmbătă seară), figurează printre altele, de la ora 9 (ora Parisului) România — Spania (m); ora 10 România — Turcia (f); ora 14 România — Turcia (b) și ora 20,30 România — Olanda (b, f). Bogatul program de „încălzire" are prevăzut, la ora 20, *festivitatea de deschidere*. Și acum, să așteptăm primele rezultate...

COLȚUL STATISTICIANULUI
SEZONUL DE SALĂ ÎN CIFRE ȘI COMENTARII

Acum, cînd primăvara a venit, cînd a fost inaugurată activitatea competițională în aer liber concursurile pe teren acoperit mai constituie doar obiectul preocupărilor oamenilor de statistică. Bilanțurile au fost încheiate și iată pe performerii sezonului de sală (la rezultat egal am ținut cont de ordinea cronologică a realizării):

BĂRBAȚI

50 metri

V. Sărucan (C.S.M. Cluj)	5,8
C. Agapie (A.S.E. Buc.)	5,8
Gh. Zamfirescu (Steaua)	5,8

50 metri garduri

D. Hidioșanu (I.C.F.)	6,8
N. Perța (Steaua)	6,8
N. Macovei (Steaua)	6,8

Înălțime

Ș. Ioan (Politehnica Buc.)	2,09
M. Mitilecis (I.C.F.)	2,00
A. Berbece (Dinamo Buc.)	1,97

Prăjină

D. Pistalu (Dinamo Buc.)	4,84
P. Astafei (Steaua)	4,80
Cr. Ivan (Dinamo Buc.)	4,70

Lungime

V. Mureșan (Progresul Buc.)	7,41
D. Bădini (Steaua)	7,37
V. Jurcă (Dinamo Buc.)	7,36

Triplu

Ș. Ciochină (Metalul Buc.)	16,42
V. Răuț (Rapid Buc.)	16,01
V. Dumitrescu (Dinamo Buc.)	15,97

Greutate

Ad. Gagea (Dinamo Buc.)	16,57
C. Crețu (Metalul Buc.)	15,12
D. Menis (Steaua)	14,55

FEMEI

50 metri

M. Goth (Metalul Buc.)	6,5
A. Petrescu (Steaua)	6,5
S. Anghelescu (Steaua)	6,5

50 metri garduri

V. Bufanu (Metalul Buc.)	7,2
S. Anghelescu (Steaua)	7,2
V. Enescu (I.C.F.)	7,2

Înălțime

V. Bonci (Rapid Buc.)	1,76
D. Munteanu (Șc. sp. Bacău)	1,66
E. Stoenescu (Rapid. Buc.)	1,65

Lungime

V. Viscopoleanu (Steaua)	6,23
E. Vintilă (Dinamo Buc.)	6,03
C. Popescu (Liceul 35 Buc.)	5,81

Primul performer al săriturii în lungime, Vasile Mureșan

Greutate

A. Sălăgean (Tract. Brașov)	15,81
E. Elic (Metalul Buc.)	15,06
E. Lefter (I.C.F.)	13,60

După cum se vede — un deosebit echilibru la alergări. În toate cele patru probe de 50 m (plat și garduri), primii trei clasați au marcat același rezultat! Foarte apropiați și primii săriți în lungime. În schimb, alte probe prezintă diferențe enorme între primul și al treilea performer: la greutate (b+f) — peste 2 metri! Această scurtisimă analiză nu și-a propus observații asupra performerilor următori primilor trei, și nici aprecierea valorii performanțelor. De asemenea, nu vom sublinia nici raportul de forțe dintre atleții bucureșteni și cei din provincie, destul de evident din bilanțul de mai sus.

Vom enumera însă — lăsînd la o parte numeroasele egalări — noile recorduri de sală, ale căror cifre vor figura de acum pe tabel: *SENIORI — 50 mg:* 6,8 D. Hidioșanu; *înălțime:* 2.09 Ș. Ioan; *prăjină:* 4,84 D. Pistalu; *greutate:* 16,57 Ad. Gagea; *SENIOARE — greutate:* 15,81 A. Sălăgean; *JUNIORI I 50 mg:* 6,9 I. Biro; *triplu:* 15,08 Vl. Iliescu; *JUNIOARE I — 50 m:* 6,5 M. Goth; *50 mg:* 7,4 M. Szatmari; *înălțime:* 1,76 V. Bonci; *lungime:* 5,81 C. Popescu; *JUNIORI II — 50 m:* 6,0 Cr. Danielescu; *50 mg:* 7,2 L. Török; *JUNIOARE II — 50 m:* 6,7 V. Recu; *50 mg:* 7,4 M. Szatmari; *înălțime:* 1,57 E. Crețu; *greutate:* 14,85 M. Illy.

Ad. IONESCU

NOU!

Direcțiunea Restaurantului „CINA" anunță clientela că:
MIERCURI 17 aprilie ora 22 compozitorul TEMISTOCLE POPA lansează melodia „ÎNDRĂZNEȘTE";
MIERCURI 24 aprilie ora 22 compozitorul AUREL GIROVEANU lansează melodia „TIMPUL NU-I PIERDUT";
MIERCURI 1 MAI ora 22 compozitorul ELLY ROMAN lansează melodia „GÎND LA GÎND CU BUCURIE"
Pentru informații, telefon 14.02.17.

CEL MAI IEFTIN MIJLOC DE TRANSPORT PENTRU BĂRBAȚI, FEMEI, COPII

Bicicleta TOHAN pentru bărbați 699,50 lei
Bicicleta TOHAN pentru femei 712,80 lei
Bicicleta SUPER pentru bărbați 865,00 lei
Bicicleta FELICIA pentru femei 880,00 lei
Bicicleta TURIST pentru bărbați 855,00 lei
Bicicleta JUNIOR pentru bărbați 699,50 lei
Bicicleta JUNIOR pentru femei 712,80 lei
Bicicleta PIONIER pentru copii 599,50 lei

SE VÎND ȘI CU PLATA ÎN RATE

ENTUZIASMUL ȘI CONTABILUL-ȘEF

Dar, de fapt

În urmă cu foarte puțini ani hipismul a reînviat la Timișoara. Nu pentru că cineva ar fi planificat creșterea de pur-sînge arabi pe malurile Begăi și nici datorită unui surplus de ovăz. Ca pretutindeni și ca totdeauna — fie că e vorba de popice sau de escaladarea Everestului — nu singure indicațiile sau ovăzul au pus petarde sub picioarele oamenilor, ci entuziasmul.

La Timișoara, un grup de medici, pasionați ai sportului călare, au reușit să organizeze, în ciuda bunăvoinței inerte din jur, concursuri și demonstrații hipice.

Dar, dacă *pentru a porni* la cucerirea Everestului entuziasmul e suficient, *pentru a putea ajunge* în vîrf e nevoie de hrană.

Vreme de cîțiva ani caii, necunoscînd maxima de mai sus, au acceptat să alerge contra unei indemnizații deosebit de modeste. Galopau, săreau peste obstacole, apoi, scăldați în sudoare și mestecînd cîte un fir de iarbă rătăcit pe marginea pistei, se întorceau, melancolici, în grajd. Cîte seri nu și-au petrecut bieții armăsari amintindu-și de celebrii lor strămoși din Eberfeld, care știau să extragă rădăcina pătrată spre admirația marelui Maeterlink, cît și de toți ceilalți strămoși glorificați pe toate stadioanele lumii. Dormind cu botul în iesle, visau palate-grajduri și ospețe sardanapalice, dar, trezindu-se, continuau să alerge pentru un pumn de ovăz.

Deoarece ei, caii, înțeleseseră entuziasmul călăreților.

Din păcate însă nu erau în stare să cîștige bani pentru a-și procura hrana cea de toate zilele, iar doctorul V. Iavorovsky, neobositul iubitor al sportului călare, a trebuit să-și reia de la capăt drumurile începute în urmă cu cinci ani, explicînd din nou tuturor că datorită blestemului originar, caii trebuie hrăniți cu ovăz. Pentru că, altfel, li s-ar fi oferit de mult medicamente scoase din uz, fiole sparte și cauciucuri de irigator, transformîndu-i, astfel, în niște armăsari sintetici.

Pînă la urmă — dar cu totul formal — evidența a triumfat. Sportului hipic timișorean i s-au promis nu 110 000 lei, cît se propusese inițial, ci numai 20 000.

Dar banii nu s-au dat de către nimeni, nimănui.

În ciuda înțelepciunii de care dăduseră dovadă pînă atunci, caii au început să slăbească. Doctorul Iavorovsky a mai deschis de cîteva sute de ori ușile pe care le deschisese de alte cîteva sute de ori. Trimis de la un for la altul i s-a mărturisit că nu va căpăta 20 000, ci numai 10 000 lei.

Și i s-a indicat că cei 10 000 lei au fost depuși la C.E.C.

Dar la C.E.C. nu fusese vărsată nici o sumă în contul respectiv.

La a mia și douăzeci și treia cursă a sa, doctorul Iavorovsky s-a reîntors la contabilitatea Consiliului sindical județean din Timișoara. Și acolo, domnul contabil-șef i-a spus *„să se mai lase de articole, de fleacuri și să se țină de profesiunea lui".*

Trecem peste grosolănia unei asemenea replici. Aici, azi, în aceste rînduri nu oferim pastile de politețe. Dar ceea ce punem în vedere în rîndurile de față nu numai domnului contabil-șef al Consiliului sindical județean Timișoara, dar și tuturor funcționarilor, este că tentativa de ucidere a entuziasmului e sancționabilă. Există — ceea ce poate le-ar părea de-a dreptul bizar acestor domni — pînă și articole de legi în acest sens.

Nu se poate ca sacrificîndu-și timpul lor liber iubitorii sportului (sau ai muzicii, sau ai picturii) să fie plimbați de colo pînă colo cu dezinvoltură. Nu se poate să li se promită 20 000 lei, să li se „aprobe" 10 000 și să nu li se dea nimic. Și nu se poate să fie jigniți la adăpostul insuportabilei inerții a formulelor și dosarelor contabile.

Pentru că tentativa de ucidere a entuziasmului e — în baza celor mai elementare legi — pasibilă de pedeapsă.

Camil BACIU